

- більш детально на законодавчому рівні впровадити методикку визначення прибутку та доходу;
- призначити конкретний центральний орган виконавчої влади, який буде вирішувати проблеми раціоналізаторської діяльності.

1. Бельдій М. М., Мова Н. І., Хаустов В. К. Регулювання раціоналізаторської діяльності//eip.org.ua. – 2001. - С. 12.
2. Бойко Г. Раціоналізаторська робота та новаторство , їх значення в реалізації концепції виробничої бережливості// Українська залізниця. - №4(34). - 2016. - С. 32-33.
3. Закорецька Г. До удосконалення цивільного законодавства про право інтелектуальної власності на раціоналізаторську пропозицію// Патентне право. Теорія та практика інтелектуальної власності. – 2007 №3 - С. 24.
4. Іващенко В. А. Правові проблеми реалізації прав на раціоналізаторські пропозиції в Україні// Форум права. – 2012. - № 1. – С. 371.
5. Онисько Є. Державне регулювання у сфері раціоналізаторської діяльності України// nbuv.gov.ua. - С. 117-118.
6. Солнцева Н. В. Аналіз сучасного стану винахідницької та інноваційної діяльності в Україні// Глобальні та національні проблеми економіки// - Вип. № 7. - 2015. - С. 485.
7. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.

Чечель Анастасія Олександрівна,
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Науковий керівник –
Біліченко В. В.,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ МАЙНА ПОДРУЖЖЯ УКРАЇНИ ТА НІМЕЧЧИНИ

У зв'язку зі стрімким реформуванням законодавства в Україні, в різкій зміні стандартів, які були прийняті досить давно, не залишилися й поза увагою майнові права подружжя. Проблемний аспект питання спільного майна осіб, які перебувають у шлюбі має деякі особливості, а також спірні питання, які, на нашу думку, потребують більш детального розгляду.

Щодо поняття правового режиму майна подружжя, то таким явищем прийнято вважати відносини, які регулюються та складаються з приводу майна подружжя, який визначає характер і обсяг їх прав і обов'язків щодо цього майна.

Взагалі, розрізняють три види легальних правових режимів майна подружжя: режим спільності (Україна, Франція), режим роздільності (Англія) та режим відкладеної спільності майна подружжя (Германія).

Стосовно України, то в ній діє режим спільності, який означає об'єднання майна чоловіка і дружини в єдину майнову масу і встановлення спеціальних правил щодо його володіння, користування і розпорядження. Проте така ситуація існувала не завжди. Так, як на засадах роздільності майна будувалися правовідносини власності подружжя в Російській імперії, частиною якої були й українські землі, а також в УРСР до 1926 р. Ситуація змінилася з приходом радянської влади. [4,с.59].

Після укладення шлюбу дружина і чоловік залишаються самостійними суб'єктами прав. Тому той з подружжя, хто є власником майна, визначає режим володіння і користування ним. При розпорядженні своїм майном кожен з подружжя зобов'язаний враховувати інтереси дитини, інших членів сім'ї, які згідно із законом мають право користування їм.

У ч.1 ст.60 СК України [1] закріплено загальне правило, відповідно до якого майно, набуте за час шлюбу, належить дружині і чоловікові на праві спільної сумісної власності. Незалежно від реєстрації майна на ім'я одного з подружжя, якщо воно було набуто за час шлюбу, майно вважатиметься спільним на загальних підставах. Сьогодні до майна або об'єктів спільної сумісної власності подружжя Сімейний та Цивільний кодекси відносять зарплату, пенсії, стипендії та інші доходи, в тому числі від трудової та підприємницької діяльності, результатів інтелектуальної діяльності та інші об'єкти [4,с.61].

Право спільної сумісної власності подружжя припиняється у разі поділу їх спільного майна або смерті дружини або чоловіка. Поділ спільного майна подружжя може бути здійснений під час шлюбу, в процесі його розірвання, а також після розірвання шлюбу та може бути здійснений в добровільному або судовому порядку.

Проводячи порівняльно-правовий аналіз легальних режимів спільності майна подружжя в Україні та Німеччині, можна сказати, що вони досить схожі. Наприклад, в Німеччині підставою утворення даного режиму, як і в Україні, є шлюб, тобто початок сумісного проживання та ведення подружжям сумісного господарства.

Проте, це не єдина підстава початку даного режиму. Також особи, що перебувають у фактичному шлюбі мають сукупність загальних прав і обов'язків, визнаних і гарантованих державою. Зокрема, все майно, набуте такими особами належить їм на праві спільної сумісної власності, і при чому кожна зі сторін подружжя має рівні права з приводу даного майна.

Досить часто зустрічаються ситуації, коли особи, у фактичному шлюбі, купують за спільні кошти майно, і воно реєструється на одного з них. У даного питання є дві сторони. Якщо при звичайному шлюбі це не має юридичного значення, то за умов фактичних шлюбних відносин має. Так, майно, оформлене на одного з учасників фактичних шлюбних відносин, є виключно

його майном. Друга сторона права на таке майно не має, доки не доведе, що воно є спільним. Довести це можна за допомогою фото і відео доказів, сусідів а також інших матеріалів, які підтверджуватимуть факт спільного проживання осіб.

У німецькому законодавстві існує режим відкладеної спільності, що полягає в тому, що після укладання шлюбу кожен з подружжя самостійно володіє, керує та розпоряджається майном, набутим як до так і в період шлюбу. Проте, особливість даного режиму полягає в тому, що в разі його припинення, поділу підлягає приріст майна, яке досягнене подружжям в період шлюбу порівну. А приріст в свою чергу – це сума, на яку кінцеве майно подружжя перевищує початкове майно [3,с.138].

Можна зробити висновок, що режим спільності приросту майна в Німеччині належним чином захищає інтереси добросовісного подружжя, що є позитивним аспектом для Сімейного Кодексу України, яким суду надається право відходити від принципів рівності часток майна подружжя, в супереч їх інтересам. Німецька модель є позитивним джерелом для українського права, бо вона орієнтована на задоволення інтересів обох сторін подружжя та поєднує в собі режим спільності та роздільності, що є позитивною рисою для впровадження до українського законодавства.

1. Сімейний кодекс: Закон України від 10.01.2002 р. № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення 20.01.2020).

2. Цивільний кодекс: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення 20.01.2020).

3. Германское право. Часть I. Гражданское уложение: Пер.с нем./Серия: Современное зарубежное и международное частное право. – М., 1996. - 552 с.

4. Дзера О.В. Деякі проблеми врегулювання відносин власності подружжя в новому Сімейному кодексі України // Юридична Україна. — 2003. — № 1. - С. 59-65.